

Anayasanın 135. maddesine göre Mahkemenin hakimleri Yargıtay ve Danıştay hakimleri (emekli olanlar da dahil) arasından, hukuk fakülteleri öğretim üyeleri, 20 yıl mesleki tecrübesi olan avukatlar arasından seçilir. Mahkemenin hakimleri 9 yıl için atanır ve yeniden atanamazlar. Görev süresinin bitmesiyle görev ve fonksiyonları sona erer. Ancak Anayasa Mahkemesi Yüce Divan sıfatıyla yargılama yaptığı sırada görev süresi biten üye, dava sonuna kadar aynı hakimlerin bakması zorunluluğu nedeniyle (1962 tarihli 20 sayılı Kanunun 26. maddesi gereğince) dava süresince görevine devam etmek zorundadır. Anayasa Mahkemesi Yüce Divan sıfatıyla Cumhurbaşkanını yargılayacağı durumlarda mahkemenin 15 hakimine - 16 hakim daha eklenir. Bu hakimler Senatör seçilme yeterliliğine sahip vatandaşlar arasından Parlamento tarafından ortak oturumda üçte iki çoğunluk kararıyla, bu çoğunluk sağlanamadığında sonraki üçüncü oylamada beşte üç çoğunluk kararıyla seçilir. Anayasanın 135. maddesine ve 11.3.1953 tarihli 87 sayılı Kanunun 7. maddesine göre Anayasa Mahkemesi üyeliği, milletvekilliği, Bölgesel Kurul üyeliği, avukatlık mesleği, ticari, endüstriyel faaliyetlerle, kamusal veya özel herhangi bir görev ve yükümlülükle bağdaşmaz. Mahkeme hakimleri kar amaçlı kuruluşların yürütme ve denetim organlarında görev alamazlar. Ayrıca dernek veya siyasi partilere ilişkin faaliyetlerde de bulunamazlar. 9.2.1948 tarihli Anayasal Kanun'un 3. maddesine göre Mahkeme üyeleri görevde bulundukları süre içinde Anayasanın 68. maddesinde milletvekillerine uygulanan dokunulmazlıktan yararlanırlar. Dokunulmazlığın kaldırılması kararı Mahkeme tarafından verilir. Ayrıca görevlerinin icrası sırasında açıkladıkları görüşler ve kullandıkları oy nedeniyle sorumlu tutulamazlar.

Anayasa Mahkemesinin Görev ve Yetkileri

Anayasanın 134. maddesine göre Anayasa Mahkemesi, Devletin veya Bölgelerin kanunlarının, kanun hükmünde işlemlerinin anayasaya aykırılığına ilişkin başvurular, Devletin yetkileri (güçleri) arasında ve Devlet ile Bölgeler arasında ve Bölgeler arasında yetki uyumsuzlukları, Anayasaya göre Cumhurbaşkanına karşı yürütülen ithamlar hakkında karar verir.

11.3.1953 tarihli 87 sayılı Kanun'un 16. maddesine göre Anayasa Mahkemesi en az 11 hakim katılımlıyla çalışır. Kararlar oylamaya katılan üyelerin mutlak çoğunluğuyla alınır. Oyların eşitliği durumunda başkanın oyu üstündür. 1962 tarihli 20 sayılı Kanunun 28. maddesine göre Yüce divan yargılamalarında oyların eşit dağılımı halinde ise sanığın en lehine olan oy üstündür.

136. maddeye göre Anayasaya aykırılığına hükmedilen kanun veya kanun hükmünde bir işlem Anayasa Mahkemesi kararının resmi gazetede yayınlandığı günün ertesi günü yürürlükten kalkar. 137. maddeye göre Mahkemenin kararlarına karşı herhangi bir kanun yoluna başvurulamaz.

CUMHURBAŞKANI TARAFINDAN ANAYASA MAHKEMESİ ÜYELİĞİNE ATANMAK ÜZERE YARGITAY VE DANIŞTAY GENEL KURULLARI TARAFINDAN TEKLİF EDİLECEK ADAYLARIN SEÇİM USULÜNDE YAPILMAK İSTENİLEN DEĞİŞİKLİK

Ar. Gör. Fahri Gökçen TANER¹

Bilindiği üzere 5982 sayılı "Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun" 12 Eylül 2010 tarihinde halkoyuna sunulacaktır. Hızlı bir şekilde yapılan söz konusu Anayasa değişikliğine ilişkin olarak kamuoyuna, konunun yeterli düzeyde tartışılabileceği bir zaman tanınmamıştır. Zamana ilişkin sıkıntı, konuya ilişkin akademik yazında da kendisini göstermektedir zira bu kadar kısa sürede konuyu bütünüyle ele alan değerlendirmelerin yazılıp yayınlanması oldukça zordur. Ancak bu güçlüğü konuyu sınırlı bir şekilde ele alan yayınlarla aşılması bir ölçüde mümkün olabilir. Bu çalışmada Cumhurbaşkanı tarafından Anayasa Mahkemesi'ne üye olarak atanmak üzere Yargıtay ve Danıştay Genel Kurulları tarafından teklif edilen adayların seçimi ve bu seçimin usulü üzerinde durulacaktır. Söz konusu Anayasa değişikliğiyle, bugün uygulanan usullerden tamamen farklı sonuçlara yol açacak, esaslı bir değişiklik yapılmak istenmektedir.

Aslında 5982 sayılı Kanunda, eskiden beri Anayasa Mahkemesi'ne üye aday göstermekte olan Askerî Yargıtay, Askerî Yüksek İdare Mahkemesi ve Sayıştay genel kurulları, Yükseköğretim Kurulu ile ilk kez Anayasa Mahkemesi'ne üye aday gösterecek olan Baro Başkanları tarafından yapılacak seçimlerde de aynı usulün uygulanacağı ifade edilmektedir. Fakat öteden beri Anayasa Mahkemesi'ne üye seçen adı geçen kurumlardan hiç birinin kanununda Anayasa Mahkemesi'ne aday üye seçimine ilişkin özel bir düzenleme yer almamaktadır. Baro başkanlarına ise ilk kez böyle bir imkân tanındığından, bu konuya ilişkin bir yasal düzenleme de bulunmamaktadır. Yargıtay ve Danıştay tarafından yapılan seçimlerde, Yargıtay ve Danıştay Kanunları'nın başkan seçimine ilişkin hükümlerinin kıyasen uygulandığı bilinmektedir. Diğer kurumlar açısından ise bu yönde bir bilgiye ulaşılması mümkün olmamıştır. Fakat bu kurumların kanunlarında ve seçim teamüllerinde bir farklılık olmadığı sürece, burada söylenenler bu kurumlar bakımından da geçerli olacaktır.

¹ Ankara Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Usul Hukuku Araştırma Görevlisi

A. Sözü Geçen Genel Kurullar, Yükseköğretim Kurulu ve Baro Başkanları Tarafından Teklif Edilen ve Böylelikle Atanan Üyelerin Öngörülen Anayasa Mahkemesi Kompozisyonu İçerisindeki Sayısal Konumu

Konuyu incelemeye geçmeden önce, adı geçen kurumlar tarafından seçilerek Cumhurbaşkanlığı tarafından atanacak üyelerin, Anayasa Mahkemesi üye tam sayısı içerisindeki sayısal konumu üzerinde durulması zorunludur. Zira bu husus yapılmak istenen değişikliğin önemini ortaya koymaya yardımcı olacaktır.

5982 sayılı Kanun halk oylamasında kabul edildiği takdirde Anayasa Mahkemesi on yedi üyeden kurulacaktır. Geçiş döneminde oluşacak kompozisyon bir kenara bırakılırsa, her bir kurumun her boş üyelik için üç aday göstermesi esasına dayanan sistemde;

1. Üç üyelik Yargıtay mensupları arasından,
2. İki üyelik Danıştay mensupları arasından,
3. Bir üyelik Askerî Yargıtay mensupları arasından,
4. Bir üyelik Askerî Yüksek İdare Mahkemesi mensupları arasından,
5. Üç üyelik ise (ikisi hukukçu olmak üzere) Yükseköğretim Kurulunun kendi üyesi olmayan yükseköğretim kurumlarının hukuk, iktisat ve siyasal bilimler dallarında görev yapan öğretim üyeleri arasından seçilecek adaylardan birinin, Cumhurbaşkanlığı tarafından atanması suretiyle doldurulacaktır.

Öyleyse on yedi üyenin on tanesi, yani çoğunluğu, bu kurumlarca yapılacak seçimler üzerine ortaya çıkacak adaylardan birinin Cumhurbaşkanlığı tarafından atanması suretiyle belirlenecektir. Buna ek olarak TBMM tarafından yapılacak seçime esas teşkil etmek üzere Sayıştay Genel Kurulu tarafından seçilecek iki üye ile Baro Başkanları tarafından seçilecek bir üye için de aynı usul uygulanacaktır. Özetle bu çalışmanın amacı, Cumhurbaşkanlığı tarafından doğrudan atanacak, nitelikleri Anayasa’da belirtilen dört üye haricinde geriye kalan on üç adayın (bu sayı, mahkemenin üye tam sayısının beşte üçünden daha fazlası anlamına gelmektedir) seçimine esas teşkil edecek usulün irdelenmesidir. Bu durum, söz konusu usulde yapılmak istenen değişikliğin önemini ortaya koymaktadır.

B. Seçim Usulü Niye Bir Anayasa Hükmü Haline Getirilmiştir?

Bugüne kadar Yargıtay ve Danıştay tarafından Anayasa Mahkemesi’ne üye seçilirken uygulanan usulün, başkan seçimine ilişkin hükümlerinin kıyasen uygulanması suretiyle tespit edildiğini belirtmiştik. Peki, anayasa koyucu bugüne dek özel bir düzenlemeye gerek duyulmayan bir konuyu, acaba niye anayasa hükmü haline getirmeyi gerekli görmüştür? Bilindiği üzere anayasalar, kanunlardan farklı olarak genel nitelikte ve soyut metinlerdir. Anayasalarda somut hükümlere rastlanması enderdir. Dolayısıyla seçim usulü gibi, kurumların iç

işleyişinde çözülmesi mümkün olan ve bugüne kadar kıyas yoluyla çözülmesinde sakınca görülmeyen bir konunun bugün niye anayasa hükmü haline getirildiğinin merak uyandırması çok normaldir. Kanımızca bunun nedenini, anayasa koyucunun on üç üyenin seçiminin çoğunlukları hiçe sayacak bir şekilde gerçekleştirmesini (bu husus aşağıda ayrıntılı olarak ele alınacaktır), anayasal teminat altına almak istemesinde aramak gerekir.

C. Bugün Uygulanan Seçim Usulünün Değiştirilmesi Gerekli Midir? Önerilen Usul Sorunu Çözmeye Elverişli Midir?

5982 sayılı Kanun’un gerekçesine bakıldığında değişikliğin iki amacı olduğu anlaşılmaktadır. Bunlar:

1. Seçimlerin tek seferde sonuçlanmasının sağlanması ve çalışma performansının düşmesinin önlenmesi.
2. Seçmen iradesinin “temsilde adalet” ilkesine uygun olarak sonuçlara yansımalarının sağlanmasıdır.

İlk gerekçe gerçekten doğrudur. Gerek Yargıtay’da gerek Danıştay’da süren seçimlerin zaman zaman tıkanıp ve bu tıkanıklığın aşılmasının uzun zaman aldığı bilinmektedir. Dolayısıyla seçimlerin tek bir seferde olmasa dahi, kısa sürede sonuçlandırılmasının makul bir çözüm olduğu düşünülebilir.

İkinci gerekçe olarak her bir üyenin yalnızca bir kez oy kullanacağı seçim sürecinin “temsilde adalet” ilkesine uygun düşeceği ileri sürülmektedir. Her şeyden önce belirtmek gerekir ki, genel seçimlerde %10 baraj uygulamasının var olduğu bir ülkenin parlamenterlerinin, Anayasa Mahkemesi’ne bazı kurumlar tarafından üye aday gösterilmesini düzenlerken olsa dahi, “temsilde adalet” ilkesini hatırlamış olmaları mutluluk vericidir. Fakat ne yazık ki söz konusu ilkenin hatırlandığı yerin, bu ilkenin uygulama alanıyla bağdaştığından söz etmek mümkün değildir. Zira bu ilke genel seçimlerde parlamentonun oluşumunda toplumun tamamının temsil edilmesi amacıyla yöneliktir. Temsilde adalet ilkesi ile amaçlanan çoğunluğun azınlığın üzerinde tahakküm kurmasını önlemek ve toplumda azınlıkta kalan kesimlerin de temsilini sağlamaktır.

Peki, ilk bakışta çok yerinde gibi gözüken bu ilkenin, inceleme konumuz olan kurumların Anayasa Mahkemesi üyeliğine aday gösterme sürecinde yeri olabilir mi? Bu soruya verilecek cevap, “kesinlikle hayır”dır. “Temsilde adalet” ilkesi ancak çok sayıda kimsenin, bir topluluğu temsil etmek üzere seçildiği bir seçimde, seçmenlerin tamamının iradesini yansıtmak amacıyla yönelik olarak söz konusu olabilir. Sonuçta bir adayın seçileceği bir seçimde (bir boş üyelik için üç aday gösterilmekte fakat Cumhurbaşkanlığı tarafından bir kişi atanmakta veya TBMM tarafından bir kişi seçilmektedir) seçimin adil olup olmadığını, çoğunluğun iradesini yansıtıp yansıtmadığı gösterir. Çünkü seçimin amacı ço-

ğunluğu temsil edecek adayı belirlemektir. Yüksek Mahkeme ve kurumların, Anayasa Mahkemesi'ne Cumhurbaşkanı tarafından atanmak üzere aday göstermeleriyle amaçlanan, bu kurumlarının çoğunluğunun "liyakat bakımından" onayını alan kimselere atanabilme imkânı vermektedir. Örneğin öngörülen sistemde seçime giren üç adaydan en az oyu alan Cumhurbaşkanı tarafından atanırsa, burada -konuyla hiç ilgisi olmayan- "temsilde adalet" ilkesi gerçekleşmiş mi olacaktır? Nitekim bugün Yargıtay ve Danıştay'da uygulanan seçim sistemleri incelendiğinde, bunların oy nisapları dolayısıyla turlar sonucunda çoğunluğun bir aday arkasında toplanmasına imkân veren sistemler olduğu kolaylıkla görülebilir. Bu seçimlerde oy verenler, oylarının liyakat esasına göre kullanmakta ve kurumlarını Anayasa Mahkemesi'nde en iyi temsil edeceğini düşündükleri kişilere oy vermektedirler. Fakat her seçimde olduğu gibi, böyle bir seçimde de oy veren herkesin aynı aday üzerinde uzlaşması beklenemez. Seçim birden fazla turdan oluştuğunda, kendi destekledikleri adayın seçimi kazanamayacağını gören seçmenler, seçimi kazanabilecek durumda olan ve görece tercih ettikleri adayı desteklerler. Böylelikle herkesin ilk tercihi olmasa da, yine de seçmenlerin seçilmesine bir şekilde onay verdikleri ve az veya çok "liyakat açısından" çoğunluğun görüşünü yansıtan bir kimse seçilmiş olur. Bu nedenle her seçmenin yalnızca bir kez oy vermesi üzerine kurulu olan önerilen sistem, ilk başta adil gibi gözükmekteyse de, önerilecek her bir aday için ayrı ayrı seçim yapılmaması bu noktada bir dezavantaja dönüşmektedir. Eğer sorun bu tür seçimlerin uzun sürmesi ise, bunları kısaltmaya yönelik olarak nisapların azaltılması veya tur sayısının düşürülmesi gibi başka çareler düşünülebilir. Fakat bu çare kesinlikle azınlık tarafından desteklenen ve çoğunluk tarafından hiçbir şekilde kabul görmeyen adayın seçilmesini sağlamaya yönelik bir seçim usulü olamaz. Zira bir adayın seçilmeye layık olduğu konusunda aynı bakış açısını paylaşan çoğunluk bu şartlar altında bölünecek, oysa azınlıkta kalanlar bölünmedikleri için büyük olasılıkla listeye en azından bir aday sokabileceklerdir.

Nitekim TBMM'nin Sayıştay Genel Kurulu ve Baro Başkanları'nın gösterdiği adaylar arasından yapacağı seçimlerde; "ilk oylamada üçte iki çoğunluk, ikinci oylamada üye tam sayısının salt çoğunluğu, ikinci oylamada salt çoğunluk sağlanamazsa, bu oylamada en çok oy alan iki adayın için üçüncü oylamaya katılması ve üçüncü oylamada en fazla oy alan adayın seçilmesi" usulü benimsenmiştir. Görüldüğü üzere yukarıda anlatılanlara uygun olarak çoğunluğun iradesinin hâkim olmasına imkân verecek şekilde üç turlu bir sistem benimsenmiş ve seçmenlerin bir adayın ardında toplanmalarına imkân tanınmıştır. Anayasa koyucunun TBMM tarafından yapılacak seçimde çoğunluğun iradesine değer verirken, Yüksek Mahkemeler ve bazı kurumlar tarafından yapılacak seçimlerde bu iradeyi yok sayması açık bir çelişkidir.

Bu noktada doğrudan konumuz olmamasına karşın baroları temsil edecek adayın seçiminin Baro Başkanlarına bırakılmış olması üzerinde de durmak ge-

rekir. Bilindiği üzere Türkiye Barolar Birliği Genel Kurulu, Avukatlık Kanunu'nun 114. maddesi uyarınca oluşmakta ve üye sayılarına bakılmaksızın her baro tarafından seçilen ikişer delegeye ek olarak, her baronun üye sayısı ile orantılı olarak seçeceği (avukat sayısı yüzden fazla olan barolar için yüzden sonraki her üç yüz üye için ayrıca birer delege) delegelerden oluşmaktadır. Görüldüğü üzere Türkiye Barolar Birliği Genel Kurulu'nun oluşumu, nisbi temsile imkân vermektedir ve Anayasa Mahkemesi'ne aday gösterilecek kişilerin seçimi bu kurul tarafından yapılmalıdır. Oysa seçimi baro başkanları yaptığında üye sayısı fazla olan barolar ile az olan baroların başkanlarının birer oyu olacağından, üye sayısı fazla olan baroların iradesi seçime daha az yansımış olacaktır. Bu nedenle nisbi temsil esasına göre Avukatlık Kanunu'yla kurulmuş bir kurul varken, seçimi Baro Başkanlarına bırakmanın yerinde bir çözüm olmadığı düşüncesindeyiz.

Eğer söz konusu Anayasa değişikliği gerçekleşirse yalnızca tek bir amaca hizmet edecektir. Bu amaç Cumhurbaşkanı'na çoğunluğun desteğini alan veya alabilecek aday yerine daha az oy alan ve aslında çoğunluğun desteğini görmemesine karşın seçim usulü yüzünden çoğunluğun bölünmesi sayesinde listeye giren adayı atayabilme imkânı vermektedir. Bu düşüncelerimize karşılık, Cumhurbaşkanı'nın tarafsız davranarak en çok oy alan adayı atayarak bu sorunu çözebileceği söylenebilir. Fakat çoğunluğun bölünmüş olduğu ve bu nedenle seçim sonucunun gerçek iradeyi yansıtmayabileceği unutulmamalıdır. Üstelik yaşam tecrübeleri bize bu düşüncenin tam aksini kanıtlamaktadır. Bunu görmek için üniversiteler tarafından seçilen rektör adaylarının Cumhurbaşkanı tarafından atanmaları esasına dayalı olan, rektör atamalarına ilişkin örneklerle bakmak yeterli olacaktır.

D. Sonuç: Tek Bir Cümle Tüm Anayasa Mahkemesi Çoğunluğunu Değiştirebilir

Tüm bu anlatılanlar yapılmak istenen değişikliğin amacının, adı geçen kurumların demokratik iradelerine saygı gösterilmesi olmadığını ortaya koymaktadır. Hükümler dikkatle incelendiğinde bunların öngörülen belirli bir sonuca ulaşılmasını sağlamak amacıyla, özenle dizayn edildiği anlaşılmaktadır. Anayasa koyucunun bugüne dek kıyasen uygulanan seçim usulünü bir anayasa hükmü haline gelecek kadar önemli görmesi, TBMM'nin yapacağı seçimde çoğunluk iradesi esas alınırken, söz konusu aday seçen Yüksek Mahkemeler ve bazı kurumlar olunca sistemin çoğunluk iradesini hiçe saymaya yönelmesi ne yazık ki bu düşüncüyü haklı çıkarmaktadır. Eğer gerçekten Yüksek Mahkemelerin, Baro Başkanları'nın (aslında Baroların olmalı) ve Yüksek Öğretim Kurulu'nun Anayasa Mahkemesi'nin oluşumuna katkı sağlanması isteniyor ve bu kurumların mensuplarının iradelerine değer veriliyorsa, yapılması gereken çoğunluğun iradesine değer verilen bir seçim sisteminin belirlenmesi ve Cumhurbaşkanı'nın "üç aday içerisinde dilediğini seçme şeklinde tezahür eden" yetkisinin kaldırıl-

78
rak bu kurumların hiç bir aracı olmaksızın Anayasa Mahkemesi'ne üye seçmesine imkân tanınmasıdır.

Getirilmek istenen usul kabul edildiği takdirde, bu seçim usulleriyle belirlenen adayların Cumhurbaşkanı tarafından atanması veya TBMM tarafından seçilmesi pek çok tartışmaya gebe olacak ama zaman zaman kamuoyunda hararetli tartışmalara konu olan tek bir hususta tartışmaya gerek dahi kalmayacaktır. O husus, Anayasa Mahkemesi'nin siyasi bir mahkeme olup olmadığıdır. Fakat unutulmamalıdır ki, belirli bir siyasi akımın lehine gibi gözüken çözümler, zamanla toplumun siyasal eğilimlerinin değişmesi sonucu beklenenin tam aksi yönünde sonuç verebilir. Oysa mahkemeler, siyasal iktidarların aksine kalıcıdır. Bu nedenle her ne olursa olsun, yargıyı siyasetin dışında tutmak, siyasallaşmasını önlemek hem anayasa koyucunun hem de hükümetin görevidir. Tarafsız ve bağımsız mahkemelerin, her zaman, tüm vatandaşların teminatı olduğu asla unutulmamalıdır.

SON ANAYASA DEĞİŞİKLİKLERİ VE SİYASİ PARTİLERİN KAPATILMASI

Yrd. Doç. Dr. Ekrem Ali AKARTÜRK¹

Ben tebliğimi sunmadan önce bu toplantıyı düzenleyen kişi ve kurumlara teşekkür etmek istiyorum. Çünkü ülkemizin geleceğini çok yakından ilgilendiren anayasal gelişmelerin yeterince tartışılmadığı bir süreçte bu değişikliklerin özellikle Anayasa Mahkemesinin ve HSYK'nın yeniden yapılandırılması konusunun böyle bir bilimsel toplantıda ele alınması son derece önemlidir. Bu itibarla izin verirseniz ben öncelikle son Anayasa değişikliği konusunda birkaç temel soruna işaret etmek istiyorum. Parti kapatma konusunu da bu yaklaşım doğrultusunda ele alacağım.

I. SON ANAYASA DEĞİŞİKLİKLERİ ÜZERİNE KISA BİR DEĞERLENDİRME

Bugün itibarıyla Cumhurbaşkanının 26 maddeden oluşan 5982 sayılı Anayasa değişikliği Kanunu'nu onayladığını ve kanun metninin Resmi Gazetede (13 Mayıs 2010) yayımladığını öğrenmiş bulunuyoruz. Anayasa değişiklikleri yalnızca iktidar partisinin (AKP) desteği ile yapıldığından oylamalarda 367 oy elde edilememiştir. Öyle görünüyor ki AKP Hükümeti, muhalefet partileri ile uzlaşmaktansa referandum yoluna başvurmayı tercih etmiştir. Dolayısıyla Anayasamızın 175. maddesi, Anayasa değişikliği kanunun 330 ile 367 arasında bir oy ile kabul edildiği durumlarda Cumhurbaşkanının -geri gönderme yetkisini kullanmadığı takdirde- bu kanunu halkoyuna sunmasını zorunlu görmektedir. Nitekim Cumhurbaşkanı söz konusu değişiklik Kanunu referanduma sunulmak üzere Yüksek Seçim Kuruluna göndermiştir. Yüksek Seçim Kurulu da referandumda uygulanacak sürenin 120 gün olmasına ve oylamanın 12 Eylül 2010 Pazar günü yapılmasına karar vermiştir².

Elbette bu 120 günlük süre toplumun söz konusu anayasa değişiklik paketini artıları ile eksileri ile değerlendirmesi için bir fırsattır. Bu süreçte toplumumuza aydınlatmak açısından hukukçulara, aydınlarımıza, sivil toplum kuruluşlarımıza ve siyasal partilerimize çok büyük görev düşüyor. Nitekim bir grup aydınımız anayasa değişikliklerinin yaratacağı sakıncalara dikkat çekmek için

¹ Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi İdare Hukuku Öğretim Üyesi

² Yüksek Seçim Kurulunun kararı ve karar gerekçesi için bkz. Resmi Gazete, 13 Mayıs 2010, sayı: 27580 (mükerrer).